

Miorița – spadisina din Bihor

Eu Cred...

Că nu mai e timp
Să devin persoana care am fost.

Eu Cred...

Că pot merge in continuare, mult timp,
Dacă mă voi dărui celor care au nevoie
Și dacă voi avea , mintea limpede
Să fac tot ce pot și doresc să las ca amintire

DISTINCTII

MIORITA

SATEANU _____

PRIMARIA MUNICIPIULUI ORADEA **TITLUL DE CETĂȚEAN DE ONOARE**
Hotărârea nr 411 / 2008 **PENTRU :** dăruirea cu care s-a implicat în toate activitățile derulate în folosul comunității

CONSILIUL JUDETEAN BIHOR **PREMIUL SPECIAL 2020** **PENTRU :** O VIAȚĂ DE IMPLICARE ÎN COMUNITATE

CONSILIUL LOCA AL MUNICIPIULUI ORADEA
DIRECTIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ **GALA VOLUNTARILOR 2020** **PENTRU :** CEL MAI BUN VOLUNTAR

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A
PENITENCIARELOR **PLACHET- DIPLOMĂ 2019** **PENTRU:** aprecieri pentru cea mai longevivă și susținută implicare în activități de reintegrare socială

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE **DIPLOMĂ DE MERIT** **PENTRU:** susținerea constantă și meritoasa implicare în Campania de Prevenirea violentei -anul 2010
INSPECTORATUL JUDETEAN DE POLIȚIE

MINISTEUL AFACERILOR INTERENE **DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ** **PENTRU :** sprijinul acordat Poliției Bihor întru împlinire misiunilor în slujba cetățenilor și promovarea nobilei profesii de polițist -anul 2013

MINISTERUL INTERNELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTIDROG **DIPLOMĂ DE MERIT** **PENTRU:** contribuția adusă la prevenirea Consumului de droguri – anul 2007

MINISTERUL CULTURII ȘI
PATRIMONIULUI NAȚIONAL **DIPLOMĂ DE XCELENȚĂ** **PENTRU :** sprijinirea morală și financiară a activităților de valorificare a educației, culturii și artei naționale – anul 2010
CABINET SECRETAR DE STAT

PRIMARIA MUNICIPIULUI ORADEA

- Nominalizata pentru Premiul de Excelenta in anul 2005 la categoria –asistenta sociala si caritate- locul II
- Nominalizata pentru Premiul de Excelenta in anul 2006 la categoria -Ambasadorul anului- locul II
- Nominalizata pentru Premiul de Excelenta in anul 2007 la categoria – Ambasadorul anului – locul II
- Nominalizata in Dictionarul celebritatilor din Judetul Bihor
- Nominalizată în Dicționarul *BIHORENI de ieri și de azi * Editura Brevis al anului 2021

ACTIVITATEA SPORTIVĂ

Fiind un copil zburdalnic, vioi și neastâmpărat cu multă energie necheltuită, la îndemnul dirigintei, am început să practic volei-ul la echipa *Tânărul Dinamovist* echipă de volei – tineret, a fost o opțiune determinantă pentru practicarea sportului, deoarece fetele erau din generația mea, de la diferite unități de învățământ, prietene de clasă, care stăpâneau foarte bine tehnica și tactica jocului colectiv

Am fost *ridicătoare* la fileu pentru două trăgătoare excepționale, de *bombe* una în stânga mea și alta în dreapta mea – respectiv Anca Șincai – redactor la Revista *Femeia* - azi la *Clubul persoanelor de vârstă a III-a*. Dânsel – trăgătoarele *greșeau* numai dacă nu le puneam bine mingea la fileu, dar foarte rar adversarele puteau salva *bombele* lor.

Antrenorul Bighian Alexandru – legitimat la Clubul sportiv *Dinamo* Oradea, era un foarte bun și înțelept profesor pentru a ne dezvălui tainele tehnice și tactice ale acestui sport de echipă. A sudat echipa, a încurajat-o în toate meciurile și a apreciat efortul coechipierelor pentru rezultatele finale obținute în avantajul echipei. Echipa de volei, fete, *Tânărul Dinamovist*, a participat la multe competiții locale și regionale. Competițiile câștigate, rezultatele obținute erau foarte valoroase, motiv pentru care conducerea Clubului *Dinamo* a avut inițiativa de a ne răsplăti cu *Diplome* și destul de des, cu mici cadouri reprezentate de tricouri cu inscripții diferite, teniși simpli, sacoșe colorate, din pânză și pachetele de dulciuri. Clubul sportiv *Dinamo* Oradea, condusă de colonelul Nan, avea și o echipă de baschet care evolua în Divizia „A”, dar participa și la întâlniri internaționale. Majoritatea jucătorilor erau militari în termen, cu drept de a participa la antrenamente și competiții locale.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Ștrandul orașului era locul unde ne petreceam cele mai multe zile din vacanța de vară. Copii și tineri ne întâlneam zilnic, ne jucam, înotam și ne distram în apă și în nisipul fierbinte. Un antrenor de înot - Tarnoki Juliu - profesorul nostru de matematică - ne-a atras, cu diplomația dânsului, pentru a ne învăța tehnica înotului *brass*. Am primit (ca recompensă) legitimații și am intrat gratuit zilnic la ștrandul orașului pe tot parcursul verii. Am făcut antrenamente zilnice în stilul *brass* și *spate*, a fost sănătos pentru că ne-a întărit musculatura corpului și a contribuit la vigurozitatea firavă a adolescenței noastre.

Un prieten de-al meu care făcea înot, ca sport complimentar, fiind component al lotului național de scrimă - tineret, proba de floretă -, fost vicecampion olimpic - Hovany Juliu - azi medic psihiatru la Stockholm - Suedia - m-a invitat, într-o zi la sala de antrenamente. Pentru că nu am înțeles nimic, deoarece m-au speriat denumirile *tehnice* ale unui antrenament și limbajul specific al unui concurs, dar m-au atras armele și costumația albă, imaculată - plastronul, pantalonii trei-sferturi, masca și floreta, am perseverat. Totul era interesant, curiozitatea era mare, dar nu definitivă. Prietenul meu, o prietenie adolescentină, insista să se întâlnească cu mine și în sala de antrenamente. Am început să cer explicații, să mă intereseze anumite detalii, să cunosc sportivii scrimerii - să-l cunosc pe antrenor - *bătrânul* Szantay Ioan - al cărui fiu a fost campion național la sabie Szantay Alexandru

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Ca elevă la Grupului Școlar Sanitar, am început să mă implic în cunoașterea tainelor sportului, scrima, în care luptătorii foloseau arme inofensive: **floreata, sabia și spada**. Așa a început să-mi placă atmosfera prietenoasă din sala de antrenamente, unde m-au entuziasmat strigătele de avânt pentru atac al concurenților, arbitrajul specific al unui *asalt* în care arbitrul principal pentru a acorda *tuș*-ul descria desfășurarea atacului, a paradei, parada ca ripostă sau atac nefinalizat sau nevalabil.

Ambiția mea a fost la cote înalte pentru a cunoaște toate tainele acestui sport, interesant, cu o istorie legendară, practică în cercurile aristocrației și al regalităților, pentru a câștiga supremația în dueluri, pentru onoare și pentru inima curtezanelor. Toate eforturile și greutățile în desăvârșirea și însușirea tehnicilor acestui sport, nu au constituit un obstacol, am perseverat cu mai mare avânt și înverșunare pentru a cunoaște și a pune în practică tot ce am învățat la antrenamentele zilnice, sub îndrumarea antrenorului și al scrimerilor consacrați, componenți ai loturilor naționale

Am participat la foarte multe concursuri naționale individuale și în echipa de scrima al Clubului sportiv *Crișul Oradea* - echipa clasată mereu în primele trei locuri pe țară, după echipa de scrimă a Clubului Steaua și echipa de scrimă din Satu Mare, Tg. Mureș și Cluj. La campionatele naționale individuale am fost mereu finalistă, m-am clasat pe unul din primele 8 locuri. Pe *planșele* concursurilor la cuvântul *în gardă* am intrat totdeauna încrezătoare în puterile, îndemnarea și tehnica mea, folosită în funcție de adversară și de concluziile studierii anticipate al scrimerei nominalizată pentru *asalt*. Între timp au avansat și posibilitățile electronice de stabilire a câștigătorului *asaltului* și afișajul electronic al *tuș*-ului dat, prin atac sau dat prin paradă ripostă. A fost un mare avantaj, pentru că sau eliminat greșelile arbitrilor de margine - 4 la număr - și interpretarea eronată uneori din neatenție sau cu tendința a acordării *tuș*-ului necesar stabilirii scorului *asaltului*, în favoarea unei concurente.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

În anul 1953 am fost convocată în lotul de tineret, la București. Toți sportivii loturilor, din diferite ramuri, au fost cazați la *Hotel Lafayette* lângă Poșta Națională. Antrenamentele zilnice înainte și după masă de prânz se derulau în Sala Sporturilor *Floreasca*. În același timp lucrau 4 antrenori – pentru fiecare armă: floretă femei, floretă bărbați și sabie. Spada - ca armă de concurs s-a introdus după anul 1956. Prin *în gardă* am reprezentat țara în multe concursuri individuale și de echipă, uneori cu succes, alteori, doar clasată pe diferite locuri în finală.

Eforturile antrenamentelor erau mari, cerințele antrenorilor erau la cote maxime, dar determinatoare, motiv pentru care conștiințiozitatea și dăruirea membrilor loturilor – de tineret și adulți - era justificată pentru a menține evaluarea individuală și pentru recunoștința și prestigiul datorat țării în întâlnirile internaționale.

Deplasările pentru concursurile internaționale – în special accesul - fiind numai în țările socialiste, erau însoțite și desfășurate sub conducerea domnului Tudor Vornicu (celebrul realizator de emisiuni la TVR). Echipa națională cuprindea nume sonore ale scrimei astfel: Olga Szabo și Ecaterina Orb - din Cluj, Maria Vicol – *Steaua* București, Elena Șamșudeanu, Vadnay Ottilia, – Satu- Mare, Miorița Săteanu - Oradea – Kiss Gizela – Tg Mureș. În perioada convocării la lotul național, în anul 1957, am contactat o *Hepatită epidemică* cu stare comatoasă, pentru tratarea acesteia am fost internată de urgență la Spitalul de Boli Infecțioase *Colentina*. Spitalizarea, după 3 luni, a fost urmată de o perioadă lungă de convalescență, cu regim de dietă severă și în special multă odihnă, fără efort fizic. Convocările la lotul național, pentru că am dorit să mă dedic total sportului, au exclus total statutul meu de angajată pentru pregătirea mea de – felcer medical – azi - calificare asimilată - asistentă medicală. După plecarea ,condiționată, din lotul național, am început să pun în practică cunoștințele și abilitățile mele de asistent medical. După convalescență am început antrenamentele în sala de scrimă din Oradea – în subsolul, cu intrarea de lângă Restaurantul Hotelului *Astoria*. Nu a fost greu să recuperez perioada de inactivitate sportivă.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Campionatul Național de Scrimă pe echipe era în plină desfășurare, eram mezină echipei de la Clubul sportiv *Crișul* Oradea, în care veteranele erau Maria Ionescu, Ecaterina Butkay, Babuți Abrudan și Elisabeta Fekete. Fiind membră a lotului național, așteptările aportului meu la câștigarea meciurilor echipei era pentru mine o mare responsabilitate, mai ales pentru a-mi menține statutul de selecționabilă la lotul național. Echipele înscrise în Campionatul Național pe echipe, se deplasau în diferite orașe, în care se practica scrima, la nivel de Campionat Național, atunci: București, Ploiești, Cluj, Satu Mare, Oradea, Timișoara și Tg Mureș.

În plină evoluție ascendentă, recunoscută de antrenori și de către conducerea Departamentului de Scrimă, am fost convocată în anul 1957 la București - în lotul național de tineret - pentru a participa la Campionatele Internaționale de Tineret,- individuale și pe echipe - care au avut loc în Varșovia. Pe planșă s-au aliniat concurențe foarte valoroase din țările Europene, în special din Italia și Franța, care împreună cu Olga Szabo și-au disputat supremația. România la echipa de *floretă fete* s-a calificat în finală pe locul 4. Delegația a fost condusă de Tudor Vornicu, acesta fiind mulțumit de evoluția echipelor de floretă fete, floretă băieți și sabie.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Motivația de a fi selectată pentru cantonamentele loturilor naționale a susținut dârzenia și perseverența antrenamentelor de scrimă, zilnice, de la Oradea, completate cu sporturile complementare - volei și înot- obligatorii în perioada în care membrii convocați, nu participam la București la antrenamentele lotului național. În anul 1959 ca reprezentantă a Clubului *Crișul* Oradea am participat la Campionatul Național de scrimă. Evoluția mea pe planșă a fost excepțională, am suferit în finală numai 2 înfrângeri și m-am clasat pe locul trei, primind **medalia de bronz**.

Recompensa premianților, atunci, era compusă dintr-o medalie, eventual un prosop de bumbac plușat, foarte frumos sau un tricou de bumbac, inscripționat cu însemnele campionatului și o pungă cu bomboane sau cu biscuiți cu miere. Publicația *Gazeta sportului*, după concurs, a calificat evoluția mea personală, cu aprecierea de cea mai *dibace tehniciană a asalturilor*. A fost o zi în care am încununat eforturile, pasiunea și perseverența de a dovedi calitățile mele de scrimer, tehnic, curajos, combativ și ... **foarte fericit!**

După această performanță am fost convocată din nou în lotul național, alături de Ecaterina Szabo și Ecaterina Orb, din Cluj, Maria Vicol și Eugenia Țărăngoiu, Maria Taitiș *Steaua*, Elena Samșudeanu - Satu Mare. Prezența în lotul național - cantonamentul - a asigurat toate condițiile de cazare, masă și în special antrenamente zilnice sub îndrumarea maeștrilor artei, de a mânuși floreta, sabia și spada. Disciplina în cantonament era riguros respectată, dar educația de cunoaștere a adversarului constituiau cele mai fascinate ore psiho - educative.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

Antrenamentelor de după amiază, le urma participarea la o dezbatere foarte importantă pentru un concurent care dorește să fie declarat învingător după un asalt. În cadrul acestor ore, antrenorii punctau greșelile de ordin tehnic și tactic al fiecărui component al lotului, pentru fiecare armă. La rândul nostru, noi sportivii, scoteam în evidență greșelile colegilor noștri, greșeli care trebuiau să fie corectate în următoarele antrenamente, pentru a fi evitate în cadrul concursurilor – asalturilor. Și nu se supăra nimeni, pentru adevărul transmis, despre greșelile evidențiate, asta însemna colegialitate, respect și bună înțelegere între scrimeri. Astfel am învățat tehnica de a studia viitorii adversarii pe care trebuia să înfruntăm în lupta de pe plansă. Era un mare avantaj al nostru, dar era foarte greu și anevoios acest studiu pentru că trebuia să vizionăm filmulețe realizate, să studiem atitudini și ținute din poze, și să ne informăm din presa scrisă despre rezultate participanților în diferite concursuri.

Se întâmpla de multe ori că la poziția *în gardă* să te întâlnești cu un adversar total necunoscut, ne studiat...., atunci cunoștințele și tehnica personală, erau baza succesului pentru a obține victoria. Începătorii, fac multe mișcări haotice, derutante, foarte periculoase pentru un tehnician, pentru că, acesta, nu poate intui ce dorește să facă adversarul!! Era foarte, foarte greu și istovitor un asemenea *asalt*. În aceste cazuri de multe ori câștiga începătorul, atunci critica și observațiile antrenorilor erau foarte severe și dure, poate uneori și cu diferite *pedepse* destul de neplăcute pentru că repetai mișcări impuse, atacuri imaginare, exerciții de agilitate, de zeci de ori, uneori de 50 - 100 ori.

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Am învățat să ne uităm în ochii adversarului ca să-i cunoaștem intenția, să verificam inițierea atacului și mișcările mâini, care ținea arma -floretea – pentru ca pașii care reduceau distanța între concurenți și fandarea în timpul atacului să nu ne surprindă neatenți, să parăm atacul și să ripostăm, cu o paradă ripostă care să se încheie cu un *tuș* valabil pe suprafața plastronului!! Pentru toate acestea, în fracțiuni de secundă, trebuia să coordonăm brațul, tehnica folosirii armei -floretei- și mișcarea picioarelor: pași înainte cu fandare pentru atac, sau pași înapoi pentru apărare, parada atacului adversarei și ripostă dacă era posibil.

În gardă era greu...., era ușor, lupta era dârză și necruțătoare pentru că pe planșa de concurs una din adversare trebuia să câștige, dar în atitudinea învingătorului se dovedea mult respect față de cea învinsă. Corectitudinea scrimerilor, prin educația sportivă, era această calitate deosebită, de a recunoaște superioritatea învingătorului. Însă, așteptările mele pentru viitor erau legate, puternic, de dorința de a-mi continua studiile în domeniul medical. Condițiile legale, impuse, pentru absolvenții școlilor tehnice necesitau realizarea unei perioade de 4 ani în câmpul muncii pentru a participa la examenul de admitere la orice facultate, funcție de profilul ales. Cu toată dăruirea pentru profesia aleasă, remarcată de autoritățile locale și de fosta mea colegă de clasă Măduța Sabina, nu dețineam decât o vechime de cca 3 ani, aceasta deoarece participarea permanentă și convocarea în cantonamente au exclus total posibilitatea de a lucra constant și continuu la același loc de muncă, din domeniul sănătății publice.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Ca sportivă de elită, cu multe diplome și distincții sportive, medaliată cu bronz al Campionatelor Naționale de Scrima - componentă a lotului National de Tineret și apoi al Lotului Olimpic de Scrimă -, am cerut o *dispensă* ca să pot participa la examenul de admitere la Facultatea de Medicină și Farmacie. În 1958 am solicitat chiar și sprijinul Federației Naționale de Scrimă pentru a mă susține print-un document, motivând participarea mea la convocările lotului național și motivând astfel lipsa celor 4 ani în câmpul muncii. Documentul a fost editat la solicitarea președintelui Federației Naționale de Scrimă, de către Comitetul Regional de Partid Bihor cu îndrumarea de a participa la examenul de admitere la nou înființata - în anul 1956 - Universitatea Craiova, cu profil tehnic.

Prin susținerea specială a Federației Naționale de Scrimă, am primit sarcina să înființez *Secția de scrimă*, pentru inițierea unor elevii în tainele acestei discipline sportive, cu mare tradiției în țara noastră. După înființarea Universitatea din Craiova avea în plan să atragă sportivi valoroși la Craiova, pentru a dezvolta baza sportivă a institutului și al orașului. Acest plan a fost conceput, în prima faza, prin identificarea sportivilor valoroși, din diferite orașe și cluburi sportive care aveau pregătirea necesară pentru a participa la examenele de admitere la secțiile Universității Craiova. Pentru faza a doua, planul prevedea invitarea acestor sportivi la Craiova, pentru susținerea examenului de admitere, dovedind cunoștințele necesare obținerii notelor pentru calificativul *admis*. Sportivii care au reușit la examene, conform fazei a treia din planul elaborat de Consiliul Regional Dolj, au constituit baza înființării Clubului sportiv *Universitatea Craiova* cu disciplinele sportive: baschet, handbal, fotbal și scrimă. Secțiile sportive ale Clubului erau formate din sportivi din multe centre din România. S-a înființat echipa de Baschet cu cei mai buni baschetbaliști proveniți din București, Brașov, Timișoara și Oradea, care mulți ani, consecutiv, au câștigat Campionatele Naționale aducând Clubului *Universitatea Craiova* cele mai valoroase realizări și distincții.

Cetatea Cavalerilor - Omagiul Femeii

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

Revelația iubitorilor de fotbal a fost marea și renumita echipă *Universitatea Craiova*, al cărei componentă era formată din cei mai talentații și apreciați jucători și care au adus mare cinste și multe satisfacții iubitorilor meciurilor amicale dar mai ales ale Campionatului Național de fotbal Divizia „A”, sub conducerea antrenorilor emeriți ale căror indicații tactice și tehnice au îndrumat fotbaliștii spre memorabilele victorii ale echipei *Universitatea Craiova*. În componența echipei figurau sportivi din București, Ploiești, Oradea, Timișoara Craiova. Absolventul Facultății de Educație și Sport din anul 1958 - cu specializare sportivă de *profesor de educație fizică*, dar nu pentru scrimă - a deschis secția de scrimă din cadrul Clubului *Universitatea* Craiova.

Având în vedere că am fost admisă ca studentă, după examenul de admitere din anul 1958 și ținând cont de indicațiile Federației Naționale de Scrimă, am început inițierea tinerilor în arta tehnicii și tacticii acestui sport cu conotații de *sport nobil*. A fost o experiență, cu care mă mândream, deosebit de atrăgătoare și cu mari satisfacții, constatând interesul și dorința sportivilor de a se perfecționa și a deveni scrimeri valoroși. Practicarea Sportului în perioada aceea, nu constituia o formă de a se câștiga existența zilnică, de a avea venituri din sport, sportul era o etalare a talentului, susținută de desăvârșirea cunoștințelor tehnice și tactice și de dăruire totală pentru practicarea unui domeniu sportiv. Rezultatele realizate în concursurile anterioare și din anul 1959 - *medalia de bronz* - aprecierea antrenorilor lotului național la care sau adăugat rezultatele începătorilor pregătiți la secția de scrimă – din Craiova antrenați, de mine ca studentă la Craiova, au contribuit la convocare și selecționarea pentru **Lotul olimpic**.

Cetatea Cavalerilor – Omagiul Femeii

Olimpiada din anul 1960. Lupta dârză fără menajamente, aceasta pentru că ne cunoșteam între noi finalistele, speculam toate mișcările adversarului, căutam intimidarea prin atacuri false, derutante, puțin bănuite de adversar, care în terminologia scrimii se cheamă: *intenția a doua*. Cu acest Campionat Național de scrimă s-au încheiat toate evenimentele sportive din 1959, fiecare s-a retras la domiciliul personal.

Dar..., ne aștepta sesiunea de examene imediat după Anul Nou. Viața de student a alternat cu studiu, examene, antrenamente pentru Campionatele internaționale de scrimă din primăvară. Pentru Olimpiada din anul 1960 de la Roma, Federația Națională de Scrimă a convocat în cantonament sportivii celor 4 arme: floretă fete, floretă băieți, sabie și spada băieți. Am răspuns chemării la Lotul olimpic prezentându-mi la București, alături de colegii scrimeri. Sala de sport *Floreasca* a găzduit antrenamentele de două ori pe zi, cazarea era asigurată tot la Hotel *Laffayet* iar masa la Restaurantul sportivilor, cu trei mese pe zi, în limita caloriilor necesare, echivalente efortului fizic depus.

Membrii lotului de scrimă erau conștienți de misiunea încredințată pentru a onora prin clasamentele generale, în concursurile naționale și internaționale și a obține primele locuri atât la concursurile individuale cât și la concursurile pe echipe, la fiecare armă prezentă pe planșă. Strădania tuturor era concentrată pe îmbunătățirea tehnico-tactică și pe condiția fizică necesară, pentru a rezista efortului depus în timpul unui concurs, cu etapele anterioare și solicitarea maximă din etapa finală. Parametri dozării efortului depus în urma antrenamentelor erau săptămânal verificate prin investigațiile medicale intercalate cu teste pentru stabilirea stării de sănătate. Aceste analize au adus pentru mine o mare, mare surpriză! După aceste analize am primit informarea că voi fi o *viitoare mămică*, motiv pentru care trebuia să hotărâsc rămânerea în cantonament, cea ce însemna renunțarea la sublima menire de a aduce pe lume un bebeluș, al cărei gingășie întruchipează esența vieții familiale.

“CITIUS, ALTIUS, FORTIUS”

Ședința constituită la nivelul Federației Naționale de Scrimă, pentru a delibera în această situație, a adus argumente pro și contra. Rămânerea în cantonament și participarea la Olimpiadă era o deschidere și o tentație la care era greu de renunțat, dar această varianta putea avea repercusiuni grave asupra fertilității și sănătății personale.

Cu resemnare dar și cu un sentiment contradictoriu al imprevizibilității acestei situații, totuși în sufletul meu s-a instalat un simț al datoriei și de mândrie al menirii mele ca viitoare mămică. Fiica mea născută în anul 1960, o consider ca un simbol al olimpiadei și al încheiere activității mele sportive. Schimbarea stilului de viață și definirea statutului meu de viitoare mămică în condițiile în care calitatea și obligațiile de student trebuiau îndeplinite, au conturat un efort și mai ales o responsabilitate enormă. Acestea toate, împreună, le-am asumat și le-am dus la îndeplinire cu toate greutățile prevăzute și neprevăzute considerând că lupta pe planșă, într-un asalt, nu este mult prea diferită de lupta cu obstacolele vieții, dar fericirea și bucuria oferită de rezultatele concursurilor sunt identice cu bucuria absolvirii facultății și dăruirea pentru viața de familie.